

Wychodzi dwa razy dziennie o godz. 12-ej w południe i o godzinie 6-tej wieczorem.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zanoszenie do domu dopłać się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10 w innych państwach: kwartalnie kor. 12, za jednorazową wysyłkę dziennie dopłać się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik założony w r. 1892 przez JOZEFĄ ROGOSZĄ.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osobna prenumerata na wydanie wiecz. wynosi miesięcznie w miejscu z odnośnieniem do domu 1 koronę.

Numer połudn. 10 ha wieczorny 4 hal. Listy pieniężne przekazy na prenumeratę i inseraty franco do Administracji „Głosu Narodu“. Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmują każdy urząd pocztowy w obrębie Monarchji i w państwie niemieckim — Reklamacje nieopieczętowane nie po-

Wszystkie ogłoszenia i korespondencje przesyłać do Redakcji. — Błogosławieństwo Redakcyi nie zwalca. Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głosu Narodu“ Kraków, Tel. Nr. 190.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 15 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, losowy, od wiersza 80 hal za pierwszy raz; każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokółowski, Pasaż Hausmanna. w Wiedniu Haasenstein & Vogler. M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Brunn, Kutschera & Schlerer, R. Moses Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Baczowski 14 Cite de Treviso, John F. Johns & Cie.

Nr 519.

Kraków, piątek 15 listopada 1907 r.

ROK XV.

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

Kraków, 14 listopada.

— Wystawa dzieł Stanisławskiego, jest licznie zwiedzana przez publiczność. W pierwszych dniach po otwarciu wystawy odwiedziło ją kilka tysięcy osób. Przyczyniło się do tej frekwencji Tow. Przyj. Sztuk Pięk. tem, że ceny biletów nie zostały podniesione, a do akcji nie do płać się nadwyżki zwykłej przy urządzeniu podobnych wystaw, co należy podnieść z uznaniem. Dowiadujemy się też ponadto, że zainteresowanie się tą wystawą odbiło się i po za granicami kraju, czego dowodem są pertraktacje, prowadzone przez komitet z kilku miesięcznikami zagranicznymi (nie niemieckimi i rosyjskimi) w celu zapoznania zagranicznych czytelników z działalnością zmarłego profesora. Album przesłany redakcyom ilustrowanych pism, spotyka się z uznaniem zasłużonem zresztą, czego najlepszym dowodem są dotychczasowe liczne zakupy ze strony zwiedzających publiczności. Komitet wystawowy ma podobno zamiar powtórzenia tego wydawnictwa, z naszej strony wyrażamy tylko życzenie, by ceny Albumu przed zamknięciem wystawy nie podnoszono. Cena ta zresztą jest rzeczywiście wyjątkowo niską w stosunku do nakładu i wartości.

— Dla najbiedniejszych. Od pani Zurowskiej otrzymujemy następujące pismo: „Ponieważ w zakładzie Matki Boskiej Różańcowej (opuszczonych sierót) znajdują się przeważnie dzieci nieuleczalnie chore, więc, aby umilić i ośłodzić przykrą ich dolę zajmujemy je w ten sposób, że im się daje do skubania płatki jedwabne różnego koloru, co ich najwięcej zajmuje i zabawia. Zwykle zabawki rzucają. Z tej skubanki robi się pewien rodzaj tkaniwy.

Zwracamy się więc z uprzejmą prośbą do zacnych dusz, aby się raczyły łaskawie przychylić do prośby mojej i nie wyrzucały płatków jedwabnych na śmieci, lecz najmniejsze płateczki i stare zużyte nie potrzebne jedwabne rzeczy przysyłały do zakładu Matki Boskiej Różańcowej dla opuszczonych sierót

Felicja Zurowska.

Adres: Zwierzyniec Kraków. Zakład Matki Boskiej Różańcowej dla opuszczonych sierót ul. Senatorska N. 50.

— Akta p. Dobrodziejkiej przewiezione zostały do Wiednia i oddane tłumaczowi języka polskiego, który będzie miał z nimi niemałą robotę. W ogóle rozprawa przed przysięgłymi wiedeńskim i przedstawia wielkie językowe trudności, i tłumacz odgrywa tam główną rolę.

— Mamut ze Staruni. Preparator Muzeum im. Dzieduszyckich, p. Roman Hartel, przywiózł już do Lwowa ze Staruni odkryty tam kościoc mamuta. Wydobytą dotąd część jego waży 670 klg. Kościoc składać się będzie w pracowni muzealnej, poczem umieszczony zostanie w pawilonie żelaznej konstrukcji w dziedzińcu gmachu muzealnego.

Na wczorajszym posiedzeniu Towarzystwa przyrodników im. Kopernika komunikował prof. dr. Zuber szczegóły, dotyczące się znalezienia no-

sorożca dyluwialnego w Staruni. Mamuta znaleziono w głębokości 15 metrów, a o 1 metr niżej w tej samej warstwie glinianej, przesyconej ropą, znaleziono nosorożca. Okazy tego nie wydobyto w całości z powodu znacznych kosztów, jakoby rozkopywanie szybu musiało pociągnąć za sobą. Wydobyto tylko doskonale zakonserwowaną głowę, przednią nogę i prawie całą skórę. Skóra tak się zakonserwowała, iż np. uszy są zupełnie miękkie, róg na nosie zachowany również doskonale, posiada nawet niezniszczoną błyszczącą warstwę rogową, jakby zupełnie nowy. Noga wraz z kopytkami także dobrze zachowana.

W Staruni bawi obecnie delegat Akademii umiejętności dr. Wójcik, który czyni starania o pozyskaniu dla Krakowa kościoc, odnalezionego w Staruni nosorożca, o który stara się również hr. Dzieduszycki dla swego Muzeum. Kościoc nosorożca znajduje się na razie pod opieką inż. Lebidzika, który zajmuje się troskliwie odkrytymi w kopalni wykopaliskami.

Muzea polskie wzbogacają się więc okazem z epoki, od której dzieli nas okres 5-u milionów lat.

— Szefem przydzielonym nowego ministerstwa pracy, będzie jak nas informują, Polak p. Twardowski, młody i utalentowany prawnik, obecnie urzędujący w ministerstwie oświaty.

— Dar Warszawy dla Cieszyńska. W tych dniach prezes zarządu głównego Macierzy w Król. Pol. mecenas Antoni Osuchowski, przesłał do zarządu Macierzy szkolnej Ks. Cieszyńskiego 15.000 k. jako resztę ogólnej sumy 30.000 k., zadeklarowanej z Warszawy na rok bieżący.

— Strzały w kościele. Pisma warszawskie donoszą o niebywałej zbrodni:

We wsi Serokomla w pow. łukowskim, miejscowy proboszcz ks. Domański, wymówił miejsce organście Czerskiemu. Organista palając za to zemstą, podczas odprawianego przez ks. Domańskiego nabożeństwa w ubiegłą niedzielę, strzelił do niego dwukrotnie z chóru. Raniony proboszcz padł na stopnie ołtarza. W kościele powstała panika. Modlący się, spostrzegwszy, że ktoś pochodzi strzały, rzucili się na chór, aby rozbroić strzelającego. Ten zamknął drzwi na chórze, zatarasował wejście i nie chciał nikogo wpuścić. Tłum wysadził drzwi i wtargnął na chór, co widząc organista, strzelił do siebie dwa razy w usta i ciężko się zranił. Wyniesiono go z chóru i oddano go w ręce straży ziemskiej, która przewiozła rannego do szpitala w Łukowie. Z powodu przelewu krwi, kościoc serokomlski opieczętowano aż do ponownej konsekracji.

— „Wesele“ w Wilnie. Onegdaj w teatrze wileńskim wystawiono „Wesele“ Wyspiańskiego; przyjęto je z niebywałym entuzjazmem. Reżyserował sztukę pan J. Popławski, artysta znany z kilkoletniego pobytu na scenie lwowskiej i krakowskiej; p. Popławski grał gospodarza; rolę panny młodej odtworzyła p. Morska-Popławska. Dyrektorka teatru wileńskiego p. Nuna Młodziejowska grała Rachelę. Nadmienić trzeba, że z przedstawienia usunięto scenę pana Młodego z Hetmanem (Branicki).

— Zabójstwo w teatrze. W Radomiu dokonano niezwykle śmiałego zabójstwa.

Kom. policji Michał Zubkowski siedział podczas przedstawienia w bufecie teatralnym i pił z kolegą swym piwo. Wtem wszedł do bufetu tego młody, przyzwoicie ubrany mężczyzna, blondyn i zbliżywszy się do komisarza Zubkowskiego, strzelił pięć razy do niego z brauninga; trzy kule utkwiły w ciele komisarza, który padł martwy na podłogę.

Zabójca wyszedł do westybulu a ztamtąd na ulicę. Puścił się za nim w pogoń komisarz I rewiru Suseczyński, nie zdołał go jednak ująć. Strzały były tak ciche, że nie zwróciły uwagi zebranej w sali na przedstawieniu trupy p. Puchniewskiego publiczności.

— Napad rabunkowy. Z Łodzi donoszą do pism warszawskich: Onegdaj o g. 3 popoł. w Ksawerowie pod Pabjanicami dokonano śmiałego napadu na furgon fabryki Krusche i Endera, w którym z Łodzi przewożono pieniądze. Kilkunastu bandytów, uzbrojonych w rewolwery, otoczyło furgon i, rozkazawszy jadącym zejść z furgonu, otworzyli go i zabrali skrzynię, w której znajdowało się 7,500 rb.

Ułokowawszy pieniądze na doroczce, część bandytów udała się w stronę Pabjanic. Pozostali bandyci poczuli rozbijać drugą skrzynię, lecz wówczas pomienieni oficjalisci stawili opór. W rezultacie bandyci związali oficjalistów, włożyli ich do furgonu i wywieźli za Ksawerów, gdzie ich porzucono w polu. Zawiadomiona o zajściu policja, puściła się w pogoń za bandytami i trzech z nich ujęła. Całą sumę skradzioną, według wskazówek bandytów, znaleziono w mieszkaniu pewnego robotnika w Pabjanicach.

— Wykrycie organizacji szpiegowskiej. W sprawie wykrycia w Warszawie organizacji szpiegowskiej, o czem podaliśmy obszerniejszą relację w numerze południowym, pisma warszawskie przynoszą jeszcze następujące szczegóły:

Pomocnik buchaltera w sztabie wojsk okręgu warszawskiego Szyszłow należał do najbardziej zaufanych urzędników drukarni sztabu i pełnił obowiązki pomocnika buchaltera drukarni. Na posadę tę Szyszłow dostał się drogą awansu.

Przed kilku laty odslugiwał on powinność wojskową i jako wykwalifikowany zecer przydzielony został do zecerni sztabowej. Tutaj doślużył się podoficera. Po wysłużeniu powinności wojskowej, Szyszłowa przydzielono jako urzędnika do wydziału buchalteryjnego drukarni sztabu, gdzie jak to już zaznaczyliśmy, pełnił obowiązki pomocnika buchaltera.

Podczas badania pierwiastkowego Szyszłow wypierał się udziału w sprzedaży przejętych w Aleksandrovie planów mobilizacyjnych twierdząc, że do papierów tych dostępu nie posiadał.

Jak Szyszłow twierdzi, w planie organizacji szpiegowskiej leżało wydanie planów fortyfikacyjnych, lecz z powodu wykrycia sprawy całej, machinacja ta nie doszła do skutku.

Z sali sądowej.**Pasia p. Majewskiego.**

Rozprawa przeciwko p. Majewskiemu, której powody podaliśmy w południowym wydaniu, rozpoczęła się dziś o g. 9 rano.

Oskarżony Tadeusz Majewski już karany grzywną za obrazę czci wice dyrektora Tow. Ubezp. p. Szatkowskiego oświadcza, że będzie prowadził dowód prawdy. P. Majewski otrzymuje, że zarząd Tow. składa się z kil nastu ludzi lepiej sytuowanych, którzy nic nie robią zwalając całą pracę na „czerń“ urzędniczą.

Oskarżony twierdzi, że do oszacowania szkód ubezpieczonych pewnej kategorii wysłano urzędników technicznych, którzy składali pisemne relacje zawsze na korzyść Florjanki, namawiając ubezpieczonych aby wycofali swe ubezpieczenia przyczem ci ostatni tracili swój udział w funduszu rezerwowym. To wpływanie uważa za postępowanie nie obywatelskie.

Zastępca oskarżycieli prywatnych dr. Rowiński objaśni system ubezpieczenia i szacowania szkód przez urzędników technicznych.

Oskarżony z widocznym zacięciem krytykuje gospodarkę Florjanki, która jego zdaniem potrzebuje ozbrowienia...

W toku zeznań oskarżonego powstał spór o świadków przez niego powołanych, mianowicie o posła Stapińskiego.

Trybunał uchwalił przesłuchać wszystkich powołanych świadków.

Stawił się ich zatem cały szereg. Są to przeważnie żydzi, których Florjanka pozbyła z powodu zbyt wielkiego ryzyka. Więc Mendla Nikiel, Mala Wassermann, Chaim Löffelholz, byli ubezpieczeni we Florjance, ale ich stamtąd usunięto, potem przenieśli się do Sławii lub do Feniksa. Wszystkim zwrócono po kilka koron z funduszu rezerwowego.

O godzinie 1-jej przerwano rozprawę.

Telegramy.**Z Komisji Ugodowej.**

Wiedeń. Komisja ugodowa obradowała w dalszym ciągu nad przedłożeniami ugodowemi.

Pos. Choc postawił wniosek o przejście do porządku dziennego nad przedłożeniami rządowemi. Pos. Stoenzel występował przeciw wczorajszemu wnioskowi Ploja, przeciw któremu oświadczył się również pos. Seitz.

W głosowaniu imiennem został wniosek Choca odrzucony 27 głosami przeciw 8. Za wnioskiem głosowali Adler, Choc, Laginia, Lux, Nemeč, Ploj, Seitz i Wityk.

Referentem wybrano Pergelta. Przystąpiono do dyskusji szczegółowej, przedewszystkiem zaś nad artykułami dotyczącymi kwestji prawno państwowych. Po przemówieniu Lechera odroczone obrady do godz. 4-tej popołudniu.

O tani węgiel.

Wiedeń. Komisja ministeryalna dla kwestji wojskowej zajmowała się wczoraj na podstawie specjalnych referatów przedłożonych przez referentów poszczególnych ministerstw kwestję targu węglowego, omawiano także kwestję monopolu targu i eksportu węgla oraz sprawę taryf węglowych. Na dalszych posiedzeniach omawianą będzie w dalszym ciągu kwestja targu pieniężnego oraz sposób zapobieżenia zbyt wielkiemu używaniu węgla, przez używanie innych materiałów opałowych.

Zajęcia w sejmie węgierskim.

Budapeszt. Na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu, przy dyskusji jeneralnej nad autono-

miczną taryfą cłową podnieśli posłowie chorwaccy swe żale. Jednemu z nich odebrał prezydent głos. Przyszło do burzliwych zajęć ze strony posłów chorwackich. Chorwacki sekretarz Popowic opuścił swe miejsce i zajął miejsce wśród posłów chorwackich. Wezwaniu prezydenta aby powrócił na estradę Popowic nie uczynił zadość. Przyszło do wielkiego zgłębku w Izbie.

Trzecia Duma.

Petersburg. Z okazji otwarcia Dumy dzienniki ogłaszają powitalne artykuły.

Z 441 posłów 390 podjęło dotąd legitymacje. W ulicach panuje spokój.

Zabójstwa.

Sosnowiec. Wczoraj na st. Sosnowiec kolei nadwiślańskich, o godz. 11-jej przed południem, ochrona wojskowa stacji zastrzeliła przez pomyłkę (!) niejakiego Mejtysa, z Balty. Z powodu mylnego zadzwonienia na trwogę dzwonek elektrycznych Mejtys uciekał do śpichlerza zbożowego kolejowego, wzięto go więc za złoczyńcę i zastrzelono. Zwłoki oddano władzom sądowym.

Sosnowiec. W podwórzu fabryki Schona trzema kulami zabito jednego z główniejszych urzędników fabrycznych. Zabójcy dali ogółem 18 strzałów, raniąc jednocześnie chłopca, towarzyszącego zabitemu. Zabójstwo to ma podkład partyjny.

Okrucieństwa bandytów.

Nowoczerkask. W bliskości stacji nowoczerkaskiej około kopalni Karcowa nieznanymi ludźmi w celu rabunku wymordowali dwie rodziny w liczbie dziesięciu osób, a między niemi dzieci.

Pruska sprawiedliwość.

Lipsk. W procesie o szpiegostwo przeciw Antoniemu Bogackiemu oskarżonemu o zbrodnię usiłowanej zdrady tajemnic wojskowych zapadł wyrok skazujący oskarżonego na trzy lata więzienia, 5 lat utraty czci oraz postawienie pod nadzór policyjny. Dwa miesiące więzienia szpiegostwa wliczono oskarżonemu do kary. Sąd wyszedł ze założenia, że oskarżony działał jako szpieg rządu rosyjskiego, iż mu jednakże nie udowodniono, jakoby zdradził rządowi rosyjskiemu jakąś tajemnicę.

Narady biskupów francuskich.

Tuluza. Piętnastu biskupów i arcybiskupów z południowej Francji odbyło wczoraj naradę. Arcybiskup Tuluzy podniósł, że episkopat francuski bez wykrętów i bez bojaźni wyznawać będzie nauki Stolicy św. Piotra i jej wykładał. Będzie on uczył tego, co Kościół uczy, a potępiał co Kościół potępia.

Rozłam w partji niezawisłości.

Budapeszt. Pos. Geza Polonyi wystosował do prezydenta partji niezawisłości Kosutha pismo, w którym składa godność wiceprezydenta partji i zgłasza wystąpienie z klubu, motywując swój krok tem, że podwyższenie kwoty i umowa zawarta między rządem węgierskim i austriackim w sprawie banku nie odpowiadają zasadom partji niezawisłości. Prócz b. ministra Polonyiego zgłosili swe wystąpienie z partji jeszcze posłowie Dezydery Polonyi, Eugeniusz Molnar, Szapanos, Farkaskary i Mariay.

Awantury na uniwersytecie w Gracu.

Grac. Uniwersytet, który był przez dwa dni zamknięty, dziś otwarto. Między kilkuset studentami niemieckimi a włoskimi przyszło do starcia. Po obu stronach kilka lekko raniomych. Niemieccy studenci opanowali w końcu teren.

Skutki konferencji pokojowej.

Londyn. Na wczorajszem posiedzeniu Izby handlowej odczytano list sekretarza admiralicji zawiadomieniem, że z powodu wyników konferencji w Hadze i zawiedzionych nadziei, które do tej konferencji przywiązywano, admiralicja postanowiła dalej prowadzić budowę okrętów wojennych.

Cesarz Wilhelm w Anglii

Londyn. Niemiecka para cesarska przybyła tu wczoraj w południe. przyjęta uroczystie przez dygnitarzy miejskich z lordem mayorem na czele.

Po południu korporacje miejskie wydały na cześć cesarza bankiet, podczas którego lordmajor wręczył cesarzowi adres, wyrażający nadzieję, że uczucia przyjaźni między obu narodami będą coraz silniejsze. Cesarz odpowiedział na ten adres przemową, w której podziękował za adres i za świetne przyjęcie. Ucieszył go zwłaszcza napis na adresie „Krew jest gęstsza od wody“. Oby tak zawsze było między obu krajami. W bankiecie wzięli udział także ks. Walii i angielski ambasador w Berlinie.

Londyn. Podczas bankietu w Guldhalla odpowiadział cesarz na toast lorda-mayora toastem, w którym podziękował za przyjęcie i wspominał o prawie obywatelstwa londyńskiego, którego mu udzielono podczas pobytu w r. 1899. Następnie wyraził nadzieję, że historia uzna, iż jego usiłowania zawsze były skierowane do utrzymania pokoju. Główną podstawą pokoju światowego jest utrzymanie dobrych stosunków między tymi obu państwami.

Po bankiecie para cesarska powróciła do Windsoru.

Londyn. Biuro Reutersa zasięgało informacji co do zapatorywań angielskich kół urzędowych w sprawie wizyty niemieckiej pary cesarskiej i jest upoważnione do następującego oświadczenia: Urząd zagraniczny jest zadowolony z serdecznego przyjęcia pary cesarskiej przez City londyńskie i uznaje że pobyt jej musi się przyczynić do dalszego polepszenia dobrych stosunków między tymi dwoma krajami.

Montreal. Rząd związkowy płaci 10.000 dolarów za wszelkie pretensje, podniesione przez Japończyków, za przekroczenia banku w Vancouver.

Ze świata.

Podziemia Paryża. Robotnicy pracujący około naprawy bruków w Paryżu, zrobili ciekawe odkrycie. Po wyrwaniu kawałka zniszczonego bruku, natrafili na otwór, wiodący do chodnika podziemnego, w głębi około 20 metrów pod powierzchnią ulicy. Chodnik, ten bardzo silnie murowany, długości 130 metrów, prowadzi do ul. Dauphine. Przy ulicy tej stała ongi słynna „Tour de Nesle“, wieża, gdzie Małgorzata burgundzka przyjmowała wielbicieli, którzy następnie truli, zwłoki zaś ich kazala wrzucać do rzeki. Tym to więc nowo odkrytym chodnikiem szli nieszczęśliwi kochankowie na romantyczne schadzki. Odkrycie powyższe zrobiło w Paryżu ogromne wrażenie, zwłaszcza wśród tych, którzy czytali romans Dumasa, opisujący tak barwnie zbrodnicze na miętności Małgorzaty burgundzkiej.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny dr. Antoni Beaupre. W drukarni „Głosu Narodu“ pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego.

Zawładamiam Szanowną P. T. Publiczność, że w handlu mym obecnie

Rynek gł. 32 zostaje dział zabawkowy

na św. Mikołaja i Gwiazdkę

bogato zaopatrzony w wszelkiego rodzaju zabawki, gry towarzyskie dla każdego wieku po cenach bardzo umiarkowanych.

Stefan Porebski, Kraków

Rynek główny 32, dawniej Schultz.